

רמב"ם הל' מעשר שני ונטע רבעי פרק יא
הלכה א מצות עשה להתודות לפני יי' אחר שמוציאין כל המתנות שבזרע הארץ וזהו הנקרא וידוי מעשר.

סוטה דף לה:
כתבוה, שנאמר {דברים כז} **וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת וגו'**,
ואחר כך סדו אותן בסיד, אמר לו רבי שמעון לדבריד, היאך למדו אומות של
אותו הזמן תורה אמר לו בינה יתירה נתן בהם הקב"ה, ושיגרו נוטירין שלהן
וקילפו את הסיד והשיאוה, ועל דבר זה נתחתם גזר דינם לבאר שחת, שהיה להן
ללמד ולא למדו, ר' שמעון אומר על גבי סיד כתבוה, וכתבו להן למטה {דברים
כ} למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל וגו', הא למדת, שאם היו חוזרין
בתשובה היו מקבלין אותן. אמר רבא בר שילא מ"ט דרבי שמעון דכתיב {ישעיהו
לג} והיו עמים משרפות סיד, על עסקי סיד.

מסכת מעשר שני פרק ה משנה יג
עשיתי ככל אשר ציויתני שמחתי ושימחתי בו השקיפה ממעון קדשך מן השמים, עשינו מה
שגזרת עלינו, אף אתה עשה מה שהבטחתנו, השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את
ישראל, בבנים ובבנות.

רמב"ם הל' תשובה פרק א
הלכה א כל מצות שבתורה בין עשה בין לא תעשה אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון
בין בשגגה כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתודות לפני האל ברוך הוא
שנאמר איש או אשה כי יעשו וגו' והתודו את חטאתם אשר עשו זה וידוי
דברים, **וידוי זה מצות עשה, כיצד מתודין אומר אנא השם חטאתי עויתי**
פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך והרי נחמתי ובושתי במעשי ולעולם איני חוזר
לדבר זה, וזהו עיקרו של וידוי, וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה
הרי זה משובח.

רמב"ם הל' תשובה פרק ב

הלכה ב ומה היא התשובה הוא שיעזוב החוטא חטאו ויסירו ממחשבתו ויגמור בלבו
שלא יעשהו עוד שנאמר יעזוב רשע דרכו וגו', וכן יתנחם על שעבר שנאמר
כי אחרי שובי נחמתי, ויעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא
לעולם שנאמר ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו וגו', **וצריך להתודות**
בשפתיו ולומר עניינות אלו שגמר בלבו.

יומא דף ט:
אבל מקדש שני, שהיו עוסקין בתורה ובמצות וגמילות חסדים מפני מה חרב
מפני שהיתה בו שנאת חנם. ללמדך ששקולה שנאת חנם כנגד שלש עבירות עבודה
זרה, גלוי עריות, ושפיכות דמים. רשעים היו, אלא שתלו בטחונם בהקדוש ברוך
הוא. אתאן למקדש ראשון, דכתיב {מיכה ג} ראשיה בשחד ישפטו וכהניה במחיר
יורו ונביאיה בכסף יקסמו ועל ה' ישענו לאמר הלא ה' בקרבנו לא תבוא עלינו
רעה. לפיכך הביא עליהן הקדוש ברוך הוא שלש גזרות כנגד שלש עבירות שבידם,
שנאמר {מיכה ג} לכן בגללכם ציון שדה תחרש וירושלים עיין תהיה והר הבית
לבמות יער. ובמקדש ראשון לא הוה ביה שנאת חנם והכתיב {יחזקאל כא} מגורי
אל חרב היו את עמי לכן ספק אל ירך. ואמר רבי (אלעזר) [אלעזר] אלו בני
אדם שאוכלין ושותין זה עם זה, ודוקרין זה את זה בחרבות שבלשונם ההיא
בנשיאי ישראל הוא, דכתיב {יחזקאל כא} זעק והילל בן אדם כי היא היתה
בעמי. ותניא זעק והילל בן אדם יכול לכל תלמוד לומר היא בכל נשיאי ישראל.
רבי יוחנן ורבי אלעזר דאמרי תרווייהו ראשונים שנתגלה עונם נתגלה קצם,
אחרונים שלא נתגלה עונם לא נתגלה קצם. אמר רבי יוחנן טובה צפורן של
ראשונים מכריסו של אחרונים. אמר ליה ריש לקיש אדרבה, אחרונים עדיפי, אף
על גב דאיכא שעבוד מלכיות קא עסקי בתורה אמר ליה בירה תוכיח, שחזרה
לראשונים ולא חזרה לאחרונים. שאלו את רבי אלעזר ראשונים גדולים או
אחרונים גדולים אמר להם תנו עיניכם בבירה. איכא דאמרי, אמר להם עידיכם
בירה.

בראשית רבה פרשה צח פ' ג
רבי שמואל הדא הוא שישראל משכימים ומעריבים בכל יום ואומרים שמע ישראל אבינו ממערת
המכפלה אותו דבר שצויתנו עדיין הוא נוהג בנו ה' אלהינו ה' אחד.

סוטה דף לז:

אין לך מצוה ומצוה שכתובה בתורה, שלא נכרתו עליה ארבעים ושמנה
בריתות של שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים. אמר רבי לדברי רבי
שמעון בן יהודה איש כפר עכו, שאמר משום רבי שמעון אין לך כל מצוה ומצוה
שבתורה, שלא נכרתו עליה ארבעים ושמנה בריתות של שש מאות אלף ושלשת אלפים
וחמש מאות וחמשים, נמצא לכל אחד ואחד מישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים
וחמש מאות וחמשים.

ברכות דף מ.

אומר [עץ הדעת] חטה היתה, שאין התינוק יודע לקרות אבא ואמא עד שיטעום טעם דגן.

סיפרי כי תבא פסקא רצט

ואמרת אליו שאינך כפוי טובה :

רש"י דברים פרק כו פסוק יז

האמרת והאמירך, אין להם עד מוכיח במקרא ולי נראה שהוא לשון הפרשה והבדלה הבדלתי
לך מאלהי עובדי כוכבים להיות לך לאלהים והוא הפרישך אליו מעמי הארץ להיות לו

אבע"ז דברים פרק כו פסוק יז

האמרת, מלשון גדולה וקרוב מגזרת בראש אמיר ויאמר רבי יהודה הלוי הספרדי נ"ע
כי המלה מגזרת ויאמר והטעם כי עשית הישר עד שיאמר שהוא יהי' אלהיך גם הוא
עושי' לך עד שאמרת שתהי' לו לעם סגולה ויפה פירש והנה תהיה מלת האמרת פעל יוצא
לשנים פעולים :

בעה"ט דברים פרק כו פסוק טו

ה' האמרת היום בגימטריא זו קריאת שמע

רש"י דברים פרק כט פסוק ג

ולא נתן ה' לכם לב לדעת, להכיר את חסדי הקב"ה ולידבק בו :

תוספות ע"ז דף ה/א ד"ה כפויי טובה

שלא רצו לומר אתה תן לפי שלא היו רוצים להחזיק לו טובה בכך :